

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:996

av Per Åsling och Anders Åkesson (C)

Sparbankers kapitalförsörjning och mindre bankers regelverk

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa möjligheten för sparbanker att ta in externt kapital och att det svenska regelverket för banker måste ha en proportionalitet och rimlighet i användningen.

Motivering

De lokala sparbankerna spelar en viktig roll på landsbygden och i mindre städer. Genom sin lokala prägel har sparbankerna en god förankring och tillgänglighet som är viktig vid utlåning för såväl hushåll som näringsliv.

Förenklat kan konstateras att associationsformen sparbank utgör en kombination av bankföretag och ägarstiftelse. Den lokala prägeln på sparbankernas bankaffär är viktig för hela Landsortssverige. Kreditförsörjning för små och medelstora företag fungerar på ett helt annat sätt i en sparbank än i en storbank eller distansbank, där besluten fattas långt från kunden.

Självklar skalekonomi innebär att det är mer kostsamt, åtminstone i relativa termer, med administration kring befintliga och kommande regelverk. Det är också viktigt att inte förväxla utmaningar och problem med administrationen av regelverk, med regelverket i sig.

En kapitaltäckningsrapport, som tidigare på cirka 25 sidor på ett adekvat sätt beskrev mindre bankers kapitalbehov och uppfyllnad, omfattar i dag fler än 600 sidor.

Förutsättningarna att bedriva bankverksamhet och riskerna med denna varierar väldigt mycket. Regelverken ska vara desamma, men det måste finnas en proportionalitet och rimlighet i användandet av vid var tid gällande regelverk.

Generellt har sparbankerna starka balansräkningar. Sparbankernas genomsnittliga soliditet, ibland kallad bruttosoliditet och definierad som eget kapital över samtliga tillgångar, ligger för närvarande en bra bit över 16 procent.

Men inskrävningen av de så kallade Basel III-reglerna ställer högre krav på alla banker att stärka sin kapitalbas. Detta är i grunden bra, men medför att sparbanker som inte väljer att bli aktiebolag saknar reella möjligheter att stärka kapitalbasen. Den befintliga sparbankslagen förhindrar nämligen sparbankerna att ta in externt kapital.

I Norge finns däremot en lag som möjliggör för sparbankerna att ge ut så kallade egenkapitalbevis. Dessa fungerar på samma sätt som en aktie, med det stora undantaget att sparbanken väsentligen behåller det lokala huvudmannskapet.

Det norska systemet har fungerat väl sedan det infördes på 1980-talet.

Egenkapitalbevisen handlas som ett finansiellt instrument och har till och med haft en bättre snittavkastning för investerarna än Oslobörsen sedan starten, och dessutom till en lägre risk. Det är en god affär för både investerare och banker med andra ord. Statistik visar också att den stora merparten av de norska egenkapitalbevisen handlas av personer bosatta på samma ort som där banken är verksam, vilket ytterligare stärker den lokala prägel.

Det finns ett stort behov av att underlätta för svenska sparbanker att ta in externt kapital. Det som krävs är en lagändring av den svenska sparbankslagen så att den möjliggör utgivandet av särskilda ”sparbanksbevis”, förlagsinsatser eller andra lämpliga finansiella instrument. För att introducera ett värdepapper som i allt väsentligt påminner om norska sparbankers Egenkapitalbevis, och vilket skulle kunna tillföra Sverige en möjlighet för en sparbank att förstärka sin kapitalposition samtidigt som ytterligare ett investerarinstrument skapas. Detta skulle ge de svenska sparbankerna helt andra möjligheter till vidareutveckling och expansion än vad de har idag. En förändring av sparbankslagen vore bra både för berörda sparbanker och för konkurrensen på den svenska bankmarknaden. På sikt skulle lagändringen också bidra till att det även i framtiden finns starka banker utanför storstadsregionerna.

Per Åsling (C)

Anders Åkesson (C)